

ENTRUM on Eesti Energia korraldatud koolinoorte ettevõtlikkusiide konkursi ja arenguprogramm, mille käigus saab teha hästi palju toremaid asju ja saab palju kogemusi. Septembris otsustasin ka end ära registreerida. Avashow toimus Nokia Kontserdimaajas, kus oli kohal 600 noort. Avasesioonil räägiti kõigest sellest, mis hakkab toimuma. Järgmiseks sammuks oli vaja panna kirja oma idee ja see ära registreerida, et pääseda järgnevatele sessioonidele, ning et saaks oma ideed arendama hakata. Seejärel tuli käia iga kuu sessioonidel. Ühel sessioonil tegime muusikavideo, mis oli super ja mille tegemise käigus sai palju nalja. Minu esialgse idee teostamine ei läinud just kõige paremini, kuid igal ajal on omaad head küljed.

Sain tuttavaks hästi toredate tüdrukute Anett'iga ning ideed, mis meil olid, olid mingil määral ka sarnased. Siis me panimegu uue tiimi kokku ja

-i aasta on peaaegu läbi, olen saanud mitmeid uusi kogemusi, kuidas oma ideed arendada. See polegi nii lihtne kui algul tundub. Ma soovitan osaleda ENTRUM-i programmis, kui on vähegi pealehakkamist ja oled aktiivne võid korda saata midagi väga põnevat.

tegime ühise idee. Meie idee oli luua tantsuportaal neile, kellel ei ole võimalust trennides kohal käia.

Nüüdseks on meil juba tantsuportaal valmis ja olemas on ka esimene tantsuvideo, mille järgi saab ise tantsu õppida.

Meie tantsuportali koduleht on <http://bealwaysactive.weebly.com/>. Nüüd kui ENTRUM

Kohtumine Märt Treieriga

Märt Treier käis meie koolis 28. märtsil ning rääkis meile endast ja oma tööst. Märt Treier on Eesti tele- ja raadioajakirjanik ning koolitaja. Oma loengu ajal rääkis Märt meile erinevatest liiklusõnnetustest, millega ta oma töös oli kokku puutunud. Tema räägitud lood olid väga traagilised. Ühe õnnetu loo ellujäänud osaline oli järgmise õnnetu loo algataja ja nii see kestis kolme loo vältel. Iga õnnetus sai alguse ühest 18. sünnipäevast. Kuna see lugu teda mõjutas, otsustas ta teha filmi, et seda ka koolitustel näidata. Ning, et see oleks õpetuseks nii noortele, kui ka nende vanematele, et kui jood, ära sõida.

Merili Salumaa (11.kl.)

Luulenurk

Contra luuletus

Tule Kullamaale sa kulla sisse maadlema võta kaasa kullake koos siis kullas hullake kui te juba küllaga kaetud selle kullaga kuldne elu alata võib teil kuldkalata

12.03.2014 Kullamaal (loe Contraga kohtumisest valla ajalehest nr.2)

Meie õpilaste katsetused:

Eestimaa on nõnda väike, mõnikord siin paistab päike. Siis ma vaatan põõsaviilust, küll on minu kodu ilus.

Paul Kütt (3.kl.)

Hea on kevadel künda ja külvata. Hea on suvel heinamaal hullata. Olgu meil pealegi talvi ka külmata. Eestis meil hea on isegi kullata.

Jaagup Kask (3.kl.)

Kes on pokud? Kus on pokud? Kuidas nendega küll saada kokku? Raamatut loed ja teada sa saad, et paiknevad pokud kõik Eestimaal. Nad asuvad metsades, rabades, soos, neil alati väike ning ümarik poos. Edgar Valter kõike neist teab. Tema ka pokudest lugusid seab.

Mari-Ann Liidemaa (4.kl.)

Kevadel, kui ärkab loodus, linnukene munast koorub. Nagu õiepungad puul, nii on linnul vile suul.

Karugi, kes magas talvel, püüab päikest viimsel hangel. Lilled sirutavad end, taevas kena linnulend.

Raul Vahtmeister (4.kl.)

ALGKLASSIDE TALIOLÜMPIAMÄNGUD

Kullamaa koolipere võõrustas 100 last 8 erinevast Läänemaa koolist algklasside taliolümpiamängudel. Uhked medalid, diplomid, tänukirjad ja kingitused ootasid vapraid kelgutajaid ja suusatajaid. **Lund ei olnud aga grammigi (juuresolev pilt on meenutus “päristalvest”)**, sellegipoolest ei läinud

EOA -lt ja Kullamaa vallalt saadud raha tulde. Üritus tuli läbi viia, tuli mõelda välja uued alad, teha uued vahendid.

Mistrast valmistasime kelgud ja suusad, mis võimla põrandal päris hästi libisesid. Toimus nn. lumepallivise kauguse peale (lumepalliks oli

kortsutatud ajaleht). Toimus konkursid joonistamises ja spordiviktoriinis. Veel võisteldi nooleviskes, hüpitsaga hüplemises, nõõri kerimises.

Mängude avamiseks rivistusime kooli ette, kus kuue riigi sportlased marssisid olümpialipu ja koolilipu järel staadionile, mängud avas meie kooli direktor, lipu heiskamiseks mängis trompetil Loit Lepalaan. Vallavanema abi Heiki Salm süütas olümpiatule, kõlas olümpiahümn. Sportlaste vande luges III klassi poiss Kaspar Kirsipuu ja kohtunike vande XI klassi õpilane Monika Hatto.

Kohtunikeks olid XI klassi õpilased. Viktoriini vastused kontrollisid ja tegid kokkuvõtteid meie valla ametnikud.

Lõunasöögiks oli vastlatoit: hernesupp ja vastlakukkel. Suured tänud Heli Altmäele, Erika Matveile ja Marina Uusmaale. Oleme tänulikud ka Edgar Jõeveele, Vaike Nurmele, Riina Roostile ja Meeri Seimanile abi eest mängude läbi viimisel.

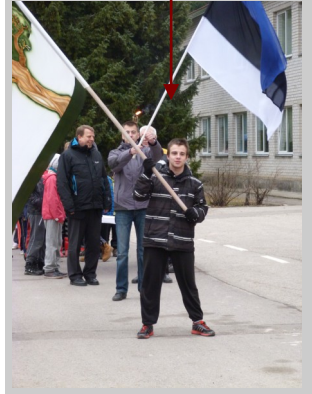
Õpetajad võistlesid kolmel alal: viktoriin, noolevise ja suusatamine. Parimad olid Jaanus Getreu Lihulast, Pille Raudsepp Ridalast, Riina Leidsalu Kullamaalt ja Hellat Rumvolt Metskülast. Õpilastest olid tublimad - I klassist Rauno Kovalenko, Carolina Treu, Reneti Priimägi ning Mirjam Kask, II klassist Raul ja Robin Reesar, III klassist Paul Kütt, Jaagup Kask, Ardo Almet, Timo Tšaban ning Kaspar Kirsipuu.

Pea iga laps võitis midagi. Sponsoriteks seekord Anne Riisalu ja Mati Jõevee, kes kinkisid oma talu toodangut ja käsitööd.

Täna kõiki koole, kes tulid osalema: Risti, Ridala, Lihula, Metsküla, Vormsi, Haapsalust Nikolai Kool, algkool ja põhikool. Lapsed olid vaprad, viisakad ja tulid selles ruumikitsuses kenasti toime. Tublid olid ka kohtunikud ja teised abilised. Suure töö tegid ära kehalise kasvatuse õpetajad Viive Karnau ja Peep Jõevee.

Mai Jõevee

Meie Markos Merisalu (11.kl.) on Eesti meister maadluses. Palju õnne!

Selles lehes kuuleme, kuidas läheb meie kooli endistel õpilastel välismaal. Kes elab päriselt võõrsil, kes pikemalt töö või õpingute pärast. Oma elust pajatavad Rikka (bussijuht Harry tütar), Ruth ja Terje.

Elan Soomes Jyväskylä juba 6 aastat. Siin on minu oma pere, kuhu kuuluvad mees ja 2 last, siin on minu oma kodu, vähmalt 1 neist, sest teine Eestisse, Pärnusse. mest on alati seal. Kuidas mina siia mehe tädi poja Pärnus soome elas paar nädalat Pärnus ja siis taas mes. Ühel korral laspoissi kaasa ma ja puhkama.

selle sõbrannaga oma ema kaudu ja läkski nii, et sattusin nende seltskonda ühel õhtul. Plaan oli minna Pärnus Kuursaali The Suni kuulama, mina ei tahtnud sinna üksi minna. Läksin siis koos emaga. Oli kokku lepitud eelnevalt, et seal kontserdil näeme ja seal ma oma tulevase mehega tutvusingi.

Nüüd tagantjärele võiks öelda, et tasub emaga piltu minna küll, võib suisa mehele saada :)

Sellest õhtust alates kirjutasime ja saime kokku. Loksusime 3 aastat Soome – Eesti vahet, kordamööda sõitsime teineteisele külla. Päris iga nädalavahetus Jyväskyläst Pärnusse või Pärnust Jyväskylä ei hüppa, see on oma 510 km ikkagi. Mingi hetk tuli siis otsustada, et kus koos elama hakata. Meil kaldus see otsus Soome poole. Sain siin oma med.õe paberid kinnitatud ja töötan õpitud alal. Algul oli raske küll, sest keelt oskasin vähe. Kõik sai ikka kannaluu kaudu selgeks, nagu siin öeldakse – kantapään kauttaa. Ja nüüd on juured siia alla kasvanud, tänu perele ja sugulastele.

Sedasi kahe kodumaa vahel kurseerides on üks eriti häa omadus, ma saan kogeda kevadet 2 korda paarinädalase ajanihkega. Pärnus on tavaliselt kevad paar nädalat varem kui siin Jyväskylä, puud juba rohelised ja lilled õitsevad. Jyväskylä on kõik alles raagus ja tärkamas. See meeldib mulle väga, näha looduse ärkamist pikast talveunest, saada ise uut energiat ja tead, et kohe on ka suvi käes. Ja siis, pole paremat paikka, kus suve veeta - ikka Pärnu rannas ...

Rikka (Tammela) Paananen

Inimestele seostub Viin ja tegelikult kogu Austria eelkõige kuulsaate muusikute ning imeilusate mägedega. Siin elades võib avastada veel palju muudki huvitavat, mis sellele maale ja linnale omane. Viini loetakse suurlinnade hulgas üheks rohelisemaks, sest siin on palju väikeseid ja suuremaid parke, kus võimalus palli mängida, jooksuringe teha või lihtsalt muruplatsil päikest nautida. Luksus on aga see, kui leiad kusagilt rahuliku rohelise nurgakese, mis ei oleks ülerahvastatud. Viinis elab natuke rohkem inimesi, kui kogu Eestimaal kokku, seega käiakse siin ruumiga kokkuvõtteks ümber.

Nii oli minu jaoks alguses päris korralik õppetund siin autoga sõita. Enamus tänavaid on kitsad ning mõlemad ääred autosid täis pargitud.

. Need 11 aastat, mis ma Viinis elanud olen, on olnud väga erinevad. Alguses ei olnud harjumine võõra keele ja kultuuriga lihtne. Isegi kui ma olin Kullamaa koolis

saksa keele põhja alla saanud, ei olnud siin lihtne austerlastest aru saada, kes räägivad austria saksa keelt ning ka palju erinevaid murdeid. Õnneks on inimesed siin avatud ja üldiselt mõistvad, seega oli suhtlemine ka vähese keeleoskusega võimalik. Nüüd aastaid hiljem on mul seljataha jäänud ülikooli õpingud siin Viinis ning olen aastaid töötanud lasteaiapäetajana rahvusvahelises lasteaias ja religiooniõpetajana koolis. Viin on tõeliselt multikultuurne linn ning tänapäeval väga kirju. Nii on ka näiteks lasteaias, kus ma töötan, täiesti tavaline, et ühes rühmas on vähemalt viis kuni seitse eri rahvast esindatud. See on väga huvitav ja võimaldab erinevaid kultuure natuke rohkem tundma õppida.

Minu tutvusringkonda ei kuulu mitte ainult austerlased, vaid ka eestlased ja ka soomlased, kes Viinis elavad. Siinsetele eestlastele on iseloomulik tihe kokkuvõtteidmine ning paljudele on tähtis ühiste tegemiste läbi oma eestlaseks olemist hoida. Nii koguneb kaks korda aastas üsna suur seltskond eestlasi saatkonna korraldatud koosolemistele. Lisaks on 5 aastat tegutsenud Viini Eesti Kool, mille loomisele ka mina oma ideede ja teadega kaasa aitasin ning need aastad seal aktiivselt õpetajana tegutsenud olen. Nagu paljud teised eestlased siin, olen ka mina jäänud Eesti patrioodiks. Tahan, et minu lapsed isegi Eestimaalt kaugel kasvades võimalikult eestlasena kasvada saaksid ning oma emamaa keelt ja kultuuri tundma õpiksid. Nii on mulle väga tähtis ka vähemalt kaks korda aastas kallil kodumaal olla ning tunda, et südames jääb Eestimaa alati minu koduks. Isegi, kui Viini linn on väga ilus ja hea elukvaliteediga koht, ei ole minu pere otsustanud alatiseks siia elama jääda, vaid oleme avatud ka võimalusele ühel päeval Eestimaale elama asuda. Minu austerlasest mees oleks sellest kogemusest väga huvitatud.

Ruth (Leedjärv) Dorn

MEIE 35.LEND LAHKUB PESAST: LIISA, MARI-ANN, SANDRA, KAIJA, MIRJAM, SIIM, SANDER. SOOVIME TEILE VALUTUT LIUGLEMIST MAAILMA AVARUSTES. PER ASPERA AD ASTRA!

Aasta tegijad:

Põhikooliõpetaja – Ülle Tammearu

Gümnaasiumiõpetaja – Eha Eindorf

Klassiõpetaja—Heldi Leidsalu

Klassijuhataja – Reet Priimägi

Aasta Õpetaja 2014 – Viive Karnan

Aasta Õpilane 2014—Liisa Künnap

Kaspar Kirsipuu intervjuu oma onu Kaarel Kolloga

1. Kas see on tõsi, et sina oled ka Kullamaa koolis õp- pinud? Räägi sellest ajast natuke.

See on tõesti tõsi. Kullamaa 8-klassilises koolis alustasin kooliteed 1972. aastal, ühe aasta, st seitsmenda klassi, käisin Tallinna Spordiinternaatkoolis, kus ma treenisin maadlusklassis. Sõber kutsus ja nii ma läksingi. Keskkooli lõpetasin juba Kullamaa Keskkoolis (1983.a.). Kooliaeg on alati ilus aeg, kuigi võimalused olid teised, ei osanud me paremast unistada. Koolis käisime 6 päeva nädalas, ka laupäev oli koolipäev. Päevad olid pikad, hommikul tulime kodust välja kell 8.00 ja tagasi jõudsimme koju õhtul kell 18.00. Meil oli kohustuslik koolivorm ja kõik kandsid vahetusjalatseid.

2. Käivad jutud, et sa olid kõva spordipoiss. Mis aladega sa tegelesid?

Sporti sai kooli ajal palju tehtud, kuigi korrapäraseid treenimisvõimalusi mul polnud., sest elasime Kullamaalt 10 kilomeetri kaugusel ja ega õhtuti poleks selleks aega ka jäänud. Õhtud kulusid õppides ja koduseid töid tehes. Aga võistelda mulle meeldis ja meeldib praegugi. Kooli sai esindatud kõigil aladel: pallimängud, kergejõustik, krossijooksud, kahe, suusatamine. Kõik alad meeldisid, peamine, et sai teistega võimeid proovida. Pallimängud olid mulle võib-olla kõige meelepärased. Kuna koolinädal oli 6-päevane, siis võistlused toimusid pühapäeviti ja teinekord sai võistlustele ka liinibussiga sõidetud. Võistlustest meenub kaks lugu: enne esimesse klassi astumist tehti tulevastele koolilijätsidele sportlikud katsed. Need toimusid Maidlas Jõulu Leo maja kõrval asuval spordiplatsil. Kavas olid traditsioonilised alad: pallivise, kaugushüpe ja jooks. Palliviske sektori tarvis oli niidetud umbes 25 meetri pikkune mururiba, eeldusel, et palju need seitsmeaastased ikka viskavad. Ma viskasin umbes üle kolmekümne meetri, nii et kohtunik Leol jäigi see pall sealt kõrge rohu seest leidmata.

Teine mälestus on, kui meid saadeti televisioonisarja „10 olümpiastarti“ kooli esindama. Olin siis teises klassis, meid

oli 4-5 õpilast. Sinu ema Ülle kuulus ka meie võistkonda, Kaspar. Ta oli muide päris tugev sportlane kooli ajal. Õpetajana oli

Kaks keskmist poissi on isa Kaarel ja poeg Kristo (foto erakogust).

kaasas Imbi Piiroja. Võistlesime suures kaarhallis, mis maalapsel juba ise hirmu nahka ajas. Võistlus läks hästi, ma sain palliviskes teise koha, kahjuks tulemust ei mäleta. Õhtul, kui koju hakkasime tulema, selgus, et meie raha oli kõik ära varastatud. Panid siis kaaslased oma kopikad kokku, et kodusõiduks bussipiletid ära osta, muuks raha ei jäänud. Pärast võistlust oli aga janu nii suur, et kui bussi paelt maha sai tuldud ja ilus priske selge veega lomp tee peal ette jäi, sai janu sellest kustutatud.

3. Millisel alal sa olid kõige tugevam?

Tiitlite arvu järgi olin maa-

konnas (sel ajal rajoonis) teistest parem kergejõustikualadel - pallivise, odavise, kõrgushüpe ja keskmaajooksud (400 ja 800 m).

4. Kes su treenerid olid? Kui tihti sul treen oli?

Treenerit pole mul olnud ja treennis ma pole käinud, võistlustel käies andis juhtnööre raja kõrvalt kehalise kasvatusõpetaja. Kui oleks võimalik olnud korrapäraselt treeneri käe all treenida, oleksid ilmselt minu alad olnud odavise ja keskmaajooksud.

5. Miks sinust päris sportlast ei saanud? Äkki oleks sinust olümpiavõitja saanud?

Ma olengi päris sportlane, ainult madalamal tasemel. Tippsportlaseks saamiseks on vaja korralikke treenimistingimusi ja treenerit. Ei ole kindel, kas nende olemasolul oleks minust ikka olümpiavõitja saanud.

6. Kas sa tegeled praegu ka spordiga?

Praegu mängin võrkpalli ja käin jõusaalis, suvel püüan palju jalgrattaga sõita. Igal aastal olen käinud Ülenurme valda esindamas Tartu maakonna kergejõustiku meistrivõistlustel, kus kaheksa aasta jooksul pole medalist seenioride klassis veel ilma jäänud.

Loe intervjuud edasi lk. 8